

[Minister Frode Jakobsen.]

Embedslæger i højere Grad, og som jeg sagde før, har Overlæge Chievitz indledet et Tilsyn med de internerede for hele Landet.

Det næste Spørgsmaal var, om jeg paa mine Besøg havde været ledsaget af Læge eller Fængselsledelse. Jeg tillægger ikke dette Spørgsmaal stor Betydning, idet det her drejer sig om en teknisk Fremgangsmaade, som ikke har afgørende Karakter. Dels har jeg været ledsaget af Fængselsledere, dels har jeg foretrukket at tale alene med Fangerne, for at de kunde have Lejlighed til at udtale sig fuldstændig frit. Jeg er gaaet ind i Cellerne til dem og har talt med dem for lukkede Døre, og jeg mener, at jeg har haft Udbytte deraf. Derimod har jeg aldrig været ledsaget af Læger. Jeg har ikke ment, at der var nogen særlig Grund til det, idet jeg faar Indberetninger fra Lægerne.

Det ærede Medlem talte dernæst om Kartotekerne og var forbavset over, at det i Løbet af mindre end et Aar er lykkedes at skabe et Kartotek over 40 000 Mennesker og slaa fast, at de skulde arresteres. For det første er man nu ikke kommet til det Resultat, at det drejede sig om 40 000 Mennesker. Man har haft 40 000 Navne at arbejde med, og det var under 20 000, om hvilke man besluttede, at de skulde arresteres. For øvrigt er det en meget stor Stab, der hele Landet over har arbejdet med Sagen. Der har undertiden siddet 20 Damer beskæftiget med den Opgave at skrive Kartotekskort. En Del af Stoffet er tilført fra Sverige, hvor dansk Politi og dansk Militær har arbejdet med samme Opgave. En Del er kommet fra vore allierede, og en Ting, der ikke har været uden Betydning er, at kun ved at love at foretage disse Interneringer og foretage dem øjeblikkelig har vi kunnet undgaa at faa allieret Politi her i Landet. I Stockholm er udarbejdet et Kartotek over Personer, som de Allierede maatte kræve interneret øjeblikkelig. Det Kartotek drejede sig om en 3 000 Mennesker. Vi har ønsket at undgaa allieret Politi, og det undgik vi ved at give Tilsagn om, at vi var i Stand til selv at foretage disse Interneringer.

Det ærede Medlem nævnte dernæst, at jeg skulde have udtalt, at man skulde være forsigtig med de anonyme Anmeldelser. Jeg ved ikke, hvorfra denne mærkelige Udtalelse stammer; jeg ved, at en saadan aldrig kunde komme over mine Læber, og det forbavser mig endnu mere, naar det ærede Medlem drager den Slutning, at jeg mener,

at vi ikke behøvede at være forsigtige, naar vi blot havde Navnet paa Anmeldelsen. Jeg vil sige tværtimod. Anonyme Anmeldelser gaar øjeblikkelig i Papirkurven, og Anmeldelser med Navn behandles med den yderste Forsigtighed.

Dernæst mente det ærede Medlem at kunne slaa fast, at der havde dog fundet Lynchjustits Sted, hvilket belystes med tre Eksempler. Det ene var Drabet i Kastrup, om hvilket Justitsministeren lige har oplyst, at det er fuldstændig uopklaret. Man kan lige saa godt formode, at det er den paa-gældendes nazistiske medskyldige, der har likvideret ham. Det drejer sig her om et Mord, altsaa oven i Købet om et uopklaret Mord, der er ikke Tale om nogen Lynchjustits.

Det andet Tilfælde var Tilfældet med Gudmundur Kamban. Det kan man heller ikke kalde Lynchjustits. Hvad der foreligger, er, at Kamban blev nedskudt, da han modsatte sig Arrestation. Det er vist ganske givet, at der er handlet overilet og ikke tilstrækkeligt behersket af Frihedskæmperne, men det er noget andet end Lynchjustits.

Det tredje var en Stikkerlikvidering, der kom saa sent som paa selve Kapitulationsdagen. Man kan kalde det Lynchjustits, om man vil, men saadanne Stikkerlikvideringer blev udøvet i Hundrede af Tilfælde under Besættelsen. Vi kunde ogsaa dengang have sagt, at de Sager maatte vente, indtil de kunde komme for en normal Domstol efter Besættelsens Ophævelse. Det kunde vi have gjort, men samtidig maatte vi saa opgive enhver Form for Kamp mod Tyskerne her i Landet.

Endelig vil jeg vende tilbage til det Regnestykke, som det ærede Medlem opstillede. Jeg maa sige, jeg forstaar det ikke. Det ærede Medlem talte om, at godt 50 pCt. af de 21 000, som var blevet interneret af Modstandsbevægelsen, var løsladt af denne, og saa forstod jeg, at Halvdelen af de øvrige senere skulde være løsladt af Politiet. Det er ikke Tilfældet. 21 000 er interneret af Modstandsbevægelsen, og af dem er 11 000 løsladt af Modstandsbevægelsen igen. Politiet har kun løsladt ca. 1 100, saa at der i alt er løsladt 12 200 af de 21 624. Det kan ikke paa nogen Maade blive til 75 pCt. eller noget i den Retning. Saa vidt jeg kan se, kan det blive op mod 60 pCt. Det afgørende er imidlertid slet ikke disse Tal, men at det ærede Medlem gaar ud fra, at de Folk, der bliver løsladt, er uskyldige. Jeg betonedede meget stærkt sidst, at det netop ikke var Tilfældet, idet vi